

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **D. M.**, zastoupené JUDr. Alexanderem Belicou, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Smetanovo nám. 7, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 15.9.2014, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 25.8.2014, **o nároku na invalidní důchod,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. **Odměna** advokáta JUDr. Alexandera Belici **se určuje částkou 2.600,- Kč**, která mu bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 25.8.2014 žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., neboť žalobkyně ne získala potřebnou dobu pojištění.

Žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí podala námitky, ve kterých uvedla, že byla lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné uznána od 2.7.2014 invalidní pro invaliditu III. stupně, ze zdravotních důvodů nemůže nikde najít práci a je vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání na úřadu práce. O těchto námitkách rozhodla žalovaná shora uvedeným rozhodnutím tak, že námitky žalobkyně zamítla ze stejného důvodu, tj. pro nesplnění podmínky potřebné doby pojištění žalobkyně před vznikem invalidity.

Žalobkyně proti rozhodnutí žalované o námitkách podala včasnou žalobu, ve které požádala, aby jí pro toto řízení byl ustanoven zástupce z řad advokátů. Poté, kdy této žádosti žalobkyně bylo vyhověno, ustanovený právní zástupce žalobkyně podáním z dne 20.1.2015 doplnil žalobu žalobkyně tak, že se žalobkyně podivuje nad tím, že za dobu evidence u úřadu práce od 12.4.1999 do 1.7.2014 lze započítat pouze velice krátkou dobu pro nárok na přiznání invalidního důchodu. Dále namítala, že rozhodnutí žalované ze dne 25.8.2014 je nedostatečně odůvodněno a že u zákonných ustanovení citovaných v rozhodnutích žalované se neuvádí jejich účinnost. Žalobkyně žalobou napadené rozhodnutí považuje za nezákonné pro jeho nesrozumitelnost a nepřezkoumatelnost. Žalovaná se měla zabývat otázkou invalidity žalobkyně, když při uznané invaliditě III. stupně nepřiznáním invalidního důchodu nemůže hradit své potřeby a důstojně žít a pro onemocnění najít práci. Žalovaná se s jejími námitkami nevypořádala přesvědčivě a srozumitelně mimo jiné v tom, že odůvodnění jejího rozhodnutí ze dne 25.8.2014 postrádá „dobu rozhodného období počítané za dobu trvání zaměstnání, za dobu péče o děti, evidence u úřadu práce jako nezaměstnané před i po vzniku invalidity a patřičné odůvodnění právního posouzení, které jí vedlo k rozhodnutí ve výrokové části“. Rozhodnutí o námitkách je pak dle žalobkyně podrobnější, ale porušující zákon v tom, že v něm není uvedena účinnost použitých zákonných ustanovení.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalované ze dne 15.9.2014, č.j. X, z připojeného dávkového spisu žalobkyně, jakož i z lékařských zpráv předložených žalobkyní a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel krajský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované (ust. § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního - dále jen s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně byla uznána posudkem lékaře podaným pro OSSZ v Karviné invalidní pro invaliditu III. stupně od 2.7.2014. Dne 11.6.2014 žalobkyně podala žádost o přiznání invalidního důchodu. Na základě uvedeného posudku žalovaná rozhodnutím ze dne 25.8.2014 žádost žalobkyně o invalidní důchod zamítla pro nesplnění podmínky potřebné doby pojištění s odkazem na ust. § 38 písm. a), § 40 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je mimo jiné uvedeno, že žalobkyně v rozhodném období od 2.7.2004 do 1.7.2014 získala pouze 1 rok pojištění a v době od 2.7.1994 do 1.7.2014 pouze 7 roků a 276 dnů pojištění. Poté, kdy žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí námitky, žalovaná tyto námitky

rozhodnutím ze dne 15.9.2014 zamítla ze stejného důvodu, tj. pro nesplnění podmínky potřebné doby pojištění žalobkyně pro nárok na invalidní důchod.

Ze shora uvedeného vyplývá, že žalobkyně tedy splňuje podmínku nároku na invalidní důchod stanovenou v ust. § 39 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., tedy že byla uznána posudkem OSSZ v Karviné ze dne 24.7.2014 invalidní pro invaliditu III. stupně od 2.7.2014. Žalobkyně však nesplňuje podmínku druhou, která vyplývá z ust. § 38 písm. a) téhož zákona, tj. že získala potřebnou dobu pojištění. Tuto potřebnou dobu pojištění upravuje ust. § 40 citovaného zákona, podle kterého potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let 5 roků a zjišťuje se z období před vznikem invalidity, přičemž jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních 10-ti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20-ti let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 let. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období 10-ti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění 2 roky. Jak ovšem vyplývá z osobního listu důchodového pojištění, žalobkyně v rozhodném období pro posouzení nároku na invalidní důchod má vykázanou dobu pojištění v rozsahu pouze 1 roku v tzv. rozhodném období od 2.7.2004 do 1.7.2014 a v rozsahu 7 roků a 276 dnů pojištění v době od 2.7.1994 do 1.7.2014.

Z uvedeného je nesporné, že žalobkyně nesplňuje podmínku potřebné doby pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod a jiná doba pojištění v průběhu řízení prokázána nebyla. Na tomto závěru nemůže nic změnit žalobkyní namítaný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, pro který nemůže být zaměstnána a že z důvodu nepřiznání invalidního důchodu nemůže hradit své potřeby a důstojně žít. Jako nedůvodnou hodnotí krajský soud i její námitku nesrozumitelnosti a nepřezkoumatelnosti, ať už žalobou napadeného rozhodnutí o námitkách či rozhodnutí žalované ze dne 25.8.2014. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí může totiž spočívat jednak v nedostatku důvodů tohoto rozhodnutí, jednak v jeho nesrozumitelnosti. O nedostatek důvodů by se jednalo tehdy, kdyby žalovaná řádně neodůvodnila výrok svého rozhodnutí anebo opomenula v odůvodnění uvést skutkové a právní závěry. Těmito nedostatky však netrpí ani rozhodnutí žalované ze dne 25.8.2014 ani její rozhodnutí o námitkách ze dne 15.9.2014. Rozhodnutí ze dne 25.8.2014 je sice stručné, ale věcné a výstižné, neboť odkazuje na základní zjištění plynoucí z posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 24.7.2014 ohledně invalidity žalobkyně a data jejího vzniku a zjištění z dávkového spisu žalobkyně ohledně prokázané doby pojištění. Co se týče zápočtu doby pojištění, kdy byla žalobkyně nezaměstnána v žalobou napadeném rozhodnutí citovala žalovaná ust. § 5 odst. 2, písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. a odkazuje na osobní list důchodového pojištění žalobkyně, ze kterého vyplývá, že žalobkyni byla v souladu s tímto zákonným ustanovením započtena tato doba v rozsahu 1 roku s tím, že další dobu již žalovaná započíst nemohla. Žalovaná tedy postupovala v souladu s citovaným zákonným ustanovením, a není proto možno zohlednit žalobní námitku žalobkyně, že lze započítat pouze velice krátkou dobu z její celkové evidence u úřadu práce v době od 12.4.1999 do 1.7.2014. Závěrem krajský soud dodává, že za důvod nesrozumitelnosti či nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí nelze považovat to, že u jednotlivých citovaných zákonných ustanovení

žalovaná neuvedla jejich účinnost. Neuvedení účinnosti právního předpisu použitého v odůvodnění správního rozhodnutí nemůže být považováno za nedostatek důvodů pro odůvodnění výroku rozhodnutí.

Soud vzhledem k výše uvedenému a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl žalobu jako nedůvodnou. Soud rozhodoval v souladu s ust. § 51 s.ř.s. bez nařízení jednání.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Ustanovenému právnímu zástupci žalobkyně byla přiznána odměna za zastupování žalobkyně v rozsahu 2 úkonů právní pomoci po 1.000,- Kč a 2 režijních paušálů po 300,- Kč (ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.) v celkové výši 2.600,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 3. března 2015

JUDr. Petr Indráček

samosoudce